8 Νοεμβρίου 2013

Ποιό πνεύμα ζωοποιεί;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Τον κόσμο – πρέπει να το εννοήσουμε- δεν τον κυβερνούν ούτε τα γερά μπράτσα , ούτε οι σφιγμένες γροθιές, ούτε ο στρατός και τα όπλα. Τον κυβερνάει το πνεύμα. « Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν».

Παντού και πάντοτε το πνεύμα έχει την αξία, γιατί από το πνεύμα ξεπηδάνε οι ιδέες. Και τίποτε δεν μπορεί να συγκριθή με μια ιδέα. Ούτε να της αντισταθή.
Μια ιδέα οδηγεί σε ανακαλύψεις , εφευρέσεις, κατακτήσεις. Μια ιδέα προκαλεί έναν πόλεμο. Και μια άλλη τον τελειώνει. Ούτε η φύση, αλλά ούτε ο ίδιος ο άνθρωπος δεν μπορεί να αντισταθή στην δύναμη της ιδέας του, που, όσο πιο δυνατή είναι, τόσο πιο ριζικά και ολοκληρωτικά τον συγκλονίζει. Μερικές φορές μάλιστα καταντάει γι’ αυτόν νοσογόνος πηγή. Του γίνεται ψύχωση, νεύρωση κ.ο.κ. Τούτο παρατηρείται Ιδιαίτερα στις παθιασμένες ιδεολογίες, που εμφανίζουν κάτι το δαιμονικό.
Εμείς αυτό το καταλαβαίνουμε θαυμάσια, επειδή ξέρουμε , ότι το « τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν,». Το Πνεύμα του Θεού είπε και εγεννήθησαν όλα, όσα υπάρχουν! Και το Πνεύμα του Θεού τα κυβερνάει. Αυτό μας φωτίζει σε κάθε καλό. Και όταν Αυτό λείπει, ο άνθρωπος βυθίζεται στο σκοτάδι της δουλείας, στο κακό. Τότε, όσο πιο πολύ τον συγκλονίζουν οι ιδέες του, τόσο πιο πολύ αυτό χάνεται. Ο άνθρωπος στο σημείο αυτό μοιάζει με τον Σαούλ, τον πρώτο βασιλιά του Ισραήλ. Η αγία Γραφή λέει γι’ αυτόν, πως όταν άφησε την καρδιά του να κυριαρχηθή από στραβές ιδέες, «απέστη απ’ αυτού το Πνεύμα του Κυρίου και περιέπεσεν εις πνεύμα πονηρόν» , που του έφερε μελαγχολία, άγχος, μίσος, κακία, εκδικητικότητα και άλλα πολλά συμπτώματα, ψυχοπαθολογικά, που τόσο συχνά τα συναντάμε , ιδιαιτέρως σε

όσους το ρίχνουν στην αθεΐα.
Τί τρομερό πράγμα! Το καταλάβαμε; Υπάρχουν δύο πνεύματα: Το Πνεύμα του Θεού, δηλαδή το Άγιον Πνεύμα , και το πονηρό πνεύμα, δηλαδή ο διάβολος. Αυτό το δεύτερο πνεύμα είναι, που εμφυσάει ιδέες, που οδηγούν στο άγχος, την μελαγχολία, το μίσος, την εκδίκηση, το πάθος «κατά των αντιπάλων»!
Και έτσι; Αρρωστημένος ο σύγχρονος άνθρωπος από την βίαιη επάνω του δεσποτεία μιας ιδέας , που την γέννησε πνεύμα πονηρό, παθιάζεται για την ύλη και για τον υλισμό! Και προσπαθεί να παρηγορηθή με την σάπια σανίδα, ότι την σκέψη την γενναία η ύλη! Και στηρίζεται με όλο του το βάρος σε μια σάπια σανίδα!
Και πώς γλυτώνει από αυτή την κατάσταση; Είναι πολύ απλό: με το να κάνει μια έντονη προσπάθεια να μείνει μέσα του το Πνεύμα του Θεού: « Τὸ πνεῦμά τὸ ζωοποιοῦν».
Αλλ’ ο Θεός είπε για τους συγχρόνους του Νώε: «Δεν θα μείνει μέσα στους ανθρώπους αυτούς το Πνεύμα Μου, διότι είναι υποδουλωμένοι στη σάρκα» (Γεν. 6, 3) . Για να μην δουλωθή ο άνθρωπος στη σάρκα χρειάζεται εγκράτεια, νηστεία και προσευχή• με άλλα λόγια, όλα εκείνα που ο κόσμος σήμερα μάλλον τα περιφρονεί, επειδή έχει φύγει από μέσα του το Πνεύμα του Θεού.
Ποιο πνεύμα ζωοποιεί; Απάντηση: Το Πνεύμα του Θεού. Πότε; Όταν δεν το διώχνουμε με την υποδούλωσή μας στη ύλη και γενικά στο κακό.
Από το βιβλίο: «Δίψα για ζωή»
Μητροπολίτου Νικοπόλεως
ΜΕΛΕΤΙΟΥ
Έκδοση
Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως
Πρέβεζα 2010
Νώτη Γεωργία
Πηγή: http://eisdoxantheou-gk.blogspot.gr/2013/07/blog-post_21.html